

ใบอนุญาตค้ายาง

ผู้ใดจะค้ายาง ต้องได้รับใบอนุญาตค้ายาง
จากผู้อนุญาต ตาม พ.ร.บ. ควบคุมยาง พ.ศ. 2542

ผู้ที่ต้องขอรับใบอนุญาตค้ายาง

1 ผู้ที่ซื้อขาย
เพื่อซื้อขายภายในประเทศ

2 ผู้ที่ซื้อขาย
เพื่อตั้งโรงทำยาง

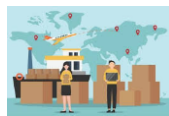
3 ผู้ที่ซื้อขาย
เพื่อผลิต
ผลิตภัณฑ์ยาง

4 ผู้ที่ซื้อขาย
เพื่อนำยางเข้ามา
ในราชอาณาจักร

5 ผู้ที่ซื้อขาย
เพื่อการส่งยางออก
นอกราชอาณาจักร

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตค้ายาง

พ.ร.บ. ควบคุมยาง
พ.ศ. 2542

1. ต้องทำบัญชีการซื้อขาย (แบบยาง 5) การจำหน่ายยาง (แบบยาง 6) ปริมาณยางคงเหลือ (แบบยาง 7) และรายงานการค้ายาง (แบบยาง 8) ของทุกๆ เดือน และจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในวันที่ 10 ของเดือนถัดไป (มาตรา 23)

2. การค้ายางแต่ละครั้ง ผู้ซื้อขาย ผู้ขายยาง หรือแลกเปลี่ยนยาง ต้องตรวจใบอนุญาตค้ายาง จดเลขที่ใบอนุญาตค้ายางของแต่ละฝ่าย และจดปริมาณยางที่ซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนกันไว้ เพื่อเป็นหลักฐานในการทำบัญชี (มาตรา 24)

บทลงโทษ หากไม่ปฏิบัติตาม

ผู้ใดค้ายางโดยไม่มีใบอนุญาต
โทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท
(มาตรา 50)

เมื่อมีการลงโทษให้รับต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยาง เครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งภาชนะ และหีบห่อที่บรรจุยางที่เกี่ยวข้องกับความผิดในคดี และให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จัดการทำลายเสีย หรือจัดการอย่างอื่น ตามที่เห็นสมควร (มาตรา 57)

ผู้ค้ายางผู้ใดไม่จัดส่งบัญชี
การซื้อขาย บัญชีจำหน่ายยาง และ
ปริมาณยางคงเหลือตามที่กำหนด
โทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท (มาตรา 51)

ผู้รับใบอนุญาต ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม
เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต
ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท
(มาตรา 53)